

Інакше плачуть хмари і стогне буйний вітер

Павло Тичина

Інакше плачуть хмари і стогне буйний вітер:
В їх горі щира кротість і саможертви зміст.
Чи нам же розгадати природи риси літер? —
Людина і в стражданні страждаючий артист.

Інакше гнуться лози і журяться тумани.
Мовчать одвіку гори зовсім не так, як ми.
В нас болі — на престолі! — б'ють в рани, як в тимпани,
А їхні світлі жалі — скрижалі долам тьми.

Ридма ридають хвилі, а морю пишуть ріки,
Що води їх сміються від сонця і вітрів...
Як тихо лебедіють до місяця осики —
Щоби й не потривожить поснулих бур'янів!

О скільки у природи немудро-мудрих літер!
О скільки у природи невміння прочитать...
Інакше плачуть хмари, інакше стогне вітер:
єх океани — рани, — мов крапельки, мовчать.